

१०

नसोचिएको गरिने काम

यस अध्यायका मूल पदहरू: यशैया ५०:४०-१०, यशैया ५२:१३-५३:१२, यशैया ५३:३-९ र यशैया ५३:१०-१२।

यस अध्यायको मूल सार पद: "तर उहाँ त हाम्रा अपराधको निम्ति अर्थात् परमेश्वरका आज्ञाहरूलाई हामीले उल्लङ्घन गर्दा उहाँलाई घाइते बनाइयो। हाम्रा दुष्ट तथा अधर्मका निम्ति उहाँ पेलिनुभयो। हामीमा शान्ति ल्याउन हुँदा त्यसको कठोर दण्ड उहाँले भोग्नुभयो, र उहाँलाई हानिएको कोर्राको चोटले हामी निको भयौं" (यशैया ५३:५ रूपान्तरित)।

दक्षिण अमेरिकाको एउटा खानीमा आफ्ना मित्रहरू दास भएर कठोर परिश्रम गरेको देख्दा लफ फुक भन्ने एक जना चाइनिज इसाईको हृदय करुणाले हल्लियो। तिनीहरूलाई सुसमाचारको आशा दिन चाहन्थ्यो। तर दासहरूको माझमा गएर कसरी त्यो सुसमाचार सुनाउने? त्यसको समाधानको निम्ति उनी आफै पाँच वर्षसम्म दास भएर बेचियो। उनलाई दक्षिण अमेरिकाको गायना भन्दा देशको डेमरारा भन्ने ठाउँमा लगियो त्यहाँ उनी खानीमा कठोर काम गरे साथै आफ्ना कामदार साथीहरूलाई येशूको बारेमा पनि सुनाए।

लफ फुकको मृत्यु त भयो तर उनको परिश्रमले २०० जना निराशको भूमरीमा परेका दासहरूले येशू तिनीहरूका मुक्तिदाता भनेर ग्रहण गरेपछि मात्रै।

अरूको असल भलाईको निम्ति त्यस्तो महान् स्वार्थ त्याग अत्यन्तै अचम्मको थियो। उनको उदाहरण अनुकरणीय छ।

कसैले नसोचिएको काम गर्ने भनेको नम्र र कोमल भएर दासको रूप लिनु हो (फिलिप्पी २:७)। कोही पनि नपुग्ने व्यक्तिकहाँ येशू आउनुभयो।

पाप, अधर्म, निराश, उदास र आतङ्कको चुचुरो वा गहिरो खाल्डोमा हराइरहेकाहरूलाई परमेश्वरको हात बढाउन सृष्टिकर्ता स्वयम येशू मानवको रूप लिएर हाम्रो निम्ति सेवक भएर आउनुभयो।

सयौं वर्ष अघि भविष्यवाणी गरिएको तर पूरा भएको अचम्मको घटना यस अध्यायमा हामी हेर्नेछौं।

१. यशैयाको जाँचिने सत्य (यशैया ५०:४-१०)

यदि यशैयाले खबरमात्र दिने भए उनले मसीहको बारेमा विस्तृत जानकारी एकैपल्ट दिने थिए। तर परमेश्वरको सेवकको बारेमा सिकाउन, विश्वास दिलाउन र उनी यथार्थमा को हुन् भनेर जानकारी दिन विभिन्न बाजाहरूको स्वरसङ्गीतमा एउटै खालको विषयबस्तुको धुन दोहो-याइएको जस्तै यशैयाले पनि येशूको बारेमा मिठास तरिकाले विभिन्न विषयहरू बुनेर हाम्रो अगाडि प्रस्तुत गरेका छन्। परमेश्वरको सन्देश चरण चरणमा उनले उघार्दछन्। येशूको बारेमा गरिएको पूरै चित्रण देखाउन उनले उहाँको बारेमा प्रत्येक पक्षलाई अलि अलि गरेर प्रस्तुत गर्दछन्। उहाँ को हुनुहुन्छ भनेर हामीले राम्रैसँग पहिचान गरौंस् भन्ने यशैयाको चाहना थियो। यशैया एक कुशल चित्रकार जस्तै छन्। उनको चित्र वा क्यानभासलाई नियाल्दा त्यस चित्रले के भन्न खोजिरहेको छ त्यसबाट निस्कने भित्री स्वर प्रत्येक श्रोताले सुनेको उनी चाहन्छन्। अर्थात् उनले दिएका येशूका विभिन्न विभिन्न विवरणहरू पाठकले भित्री हृदयदेखि नै देख्न सक्नु भनेर नै यशैयाले उहाँको बारेमा रङ्गविरङ्गी शब्दहरूले चित्रण गर्दछन्।

यशैया ५०:४-१० पढ्नुहोस्। तपाईं आफैले त्यसको सारांश निकाल्नुहोस्। यस अंशमा येशूको बारेमा कसरी चित्रण गरिएको छ? हेर्नुहोस्, "४ थाकेकोलाई सम्भाल्ने वचन जान्न सक्नु भनेर परमप्रभु परमेश्वरले मलाई सिकाइको बोली दिनुभएको छ। उहाँले मलाई बिहानैपिच्छे जगाउनुहुन्छ। सिक्नेलाई झैं ध्यानसित सुन्न उहाँले मेरो कान खोलिदिनुहुन्छ। ५ परमप्रभु परमेश्वरले मेरो कान खोलिदिनुभएको छ, र म बागी भइँनँ। म पछि हटिँनँ। ६ मैले मेरो पीठ मलाई पिट्नेहरूलाई, र दाही लुच्नेहरूलाई मेरो गाला फर्काइदिँ। ठट्टा र थुकाइबाट मैले मेरो मुख लुकाइँनँ। ७ म शर्ममा पर्नेछैनँ, किनकि परमप्रभु परमेश्वरले मलाई सहायता गर्नुहुन्छ। यसर्थ मैले मेरो मोहडा दर्शन चकमकजस्तै स्थिर पारेको छु, र म जान्दछु, कि म लाजमा

पर्नेछैनँ। ८ मलाई निर्दोष ठहराउनुहुने मेरो नजिकै हुनुहुन्छ। यसर्थ कसले मेरो विरुद्धमा दोष लगाउँछ? हामी मुखामुख परौं। मेरो विरोधी को छ? त्यसले मेरो सामना गरौस्। ९ परमप्रभु परमेश्वरले मलाई सहायता गर्नुहुन्छ। त्यो को हो, जसले मलाई दोषी ठहराउँछ? तिनीहरू सबै लुगाझै थोत्रा हुनेछन्। कीराले तिनीहरूलाई खाइहाल्नेछन्। १० तिमीहरूमध्ये कसले परमप्रभुको डर मान्छ र उहाँको दासका कुरा पालन गर्छ? ज्योतिविना अन्धकारमा हिँड्नेले परमप्रभुको नाउँमा भरोसा गरौस् र आफ्ना परमेश्वरमा भर परोस्।"

परमेश्वरको सेवकलाई तिरस्कृत गरिएको, हेला गरिएको, तुच्छ ठानिएको, घृणा गरिएको र छिछि दुरदुर गरिएको शासकहरूको दास भएको भनेर हामीले यशैया ४९:७मा पढ्यौं। फेरि त्यही पदमा हामीले यो पनि पढ्यौं "राजा र राजकुमारहरू उहाँको अगाडि लम्पछार पर्नेछन्" (रूपान्तरित)। थकित र पेलानहरूलाई सम्हाल्ने वचन दिनुहुने कोमल शिक्षकको निम्ति (यशैया ५०:४) आफ्नो अनुभव अत्यन्तै कठिन भएको हामीले यशैया ५०मा पढ्न सक्छौं। शारीरिक कष्ट, यातना र घृणा थोपरियपछि मात्र वास्तविकरूपमा उहाँ को हुनुहुन्छ सबैको सामु उघारिनेछ (यशैया ५०:६)।

आधुनिक पश्चिमी सभ्यतामा इज्जत बचाउनेलाई त्यसरी दुर्व्यवहार र दुरुपयोग गरेको अनौठो लाग्नसक्छ। तर पौराणिक मध्यपूर्वको सभ्यतामा बेइज्जत खपेर दुःख वा कष्ट पाउनु भनेको जीवन र मरणको सम्मान थियो। त्यो चाहे व्यक्ति विशेषको होस् वा समूह वा समूहको लागि होस्। तर सम्मान गरिएको व्यक्तिलाई कसरी दुर्व्यवहार गरियो भने दुर्व्यवहार गर्ने व्यक्ति अत्यन्तै सुरक्षित हुनु असल थियो किन भने दुर्व्यवहारमा परेको व्यक्ति होस् वा उसको जातको मानिसहरूले त्यसको बदला लिने निश्चित हुन्थ्यो।

राजा दाउदले आमोनको देशमाथि हमला गरेर जितेका थिए किनकि त्यस देशका राजाले दाउदका दूतहरूलाई पकडेर बेइज्जत गरेका थिए, तिनीहरूको दान्ही आदि आदि पारेर काटी दिएका थिए साथै तिनीहरूले लाइरहेको लुगा कम्मरसम्म च्याटेर फर्काइ दिएका थिए (२ शमूएल १०:१-१२)। तर यशैया ५०मा परमेश्वरका सेवकलाई मानिसहरूले पिट्दछन्, उहाँको दान्ही अत्यन्तै दुःखने गरेर तान्दछन्, उहाँलाई थुकदछन्। तिनीहरूको ती दुर्व्यवहार अन्तराष्ट्रिय वा अन्तरनक्षेत्र वा ब्रम्हान्डमा घोर आपत्ती जनक किन थियो भने त्यो अपमानित व्यक्ति अरू कुनै नभएर व्यक्ति राजाहरूका राजा परमेश्वरको दूत हुनुहुन्थ्यो। यशैया ९:६,७ र यशैया ११:१-१६मा

नियाल्दा त्यो सेवक राजा र शक्तिशाली उद्धारक हुनुहुन्थ्यो भनेर लेखिएको छ। तर ती सबै शक्तिसम्पन्न भएतापनि, अत्यन्तै सम्माननीय र पूजनीय व्यक्ति हुनुभएतापनि उहाँले कसैले नसोचेको काम गर्नुहुन्छ, त्यो हो, उहाँले आफूलाई बचाउन कुनै प्रयास गर्नुभएन! यो यस्तो अनौठो थियो कि मानिसहरूले र आफ्नै चेलाहरूले पनि उहाँ राजाहरूका राजा हुन् भनेर विश्वास गरेनन्। कुसमा धर्मको खोल लगाएका धर्मगुरु वा अगुवाहरूले उहाँले यसरी बेइज्जती गरेर हेपेर चिच्याएका थिए, "यो कस्तो मानिस, अरूलाई त बचाउन सक्यो तर आफूलाईचाहीँ बचाउन सकेन। यदि ऊ परमेश्वर चुनिएको मसीह हो भने उसले आफैलाई बचाओस्" (लूका २३:३५ रूपान्तरित), अहिले नै कुसबाट आफै ओर्लोस् ताकि हामीले उसलाई विश्वास गर्न सकौं!" (मत्ती २७:४२ रूपान्तरित)। (पुनरुत्थानमा उहाँ कुसबाटमात्र होइन चिहानलाई नै छिचोलेर उठ्नुभएको थियो तैपनि ती धर्मगुरुहरूले उहाँलाई विश्वास गरेका थिएनन्)।

यशैया ५०:४-१० फेरि पढ्नुहोस्। यहाँ उल्लेख गरिएका आत्मिक नीतिहरू के छन् सो लेख्नुहोस् जन हाम्रो जीवनमा लागु गर्न सक्छौं। तपाईंले लेख्नुभएको ती नीतिहरू तपाईं चल्नुभएको छ कि छैन भनेर आफूलाई नै जाँचेर हेर्नुहोस्। तपाईंको जीवनको कुन पक्षमा परिवर्तन ल्याउनुपर्ने देख्नुभएको छ? यदि निराश हुनुहुन्छ भने यस अध्यायको सबै सामग्रीहरू पढ्नुहोस्।

२. कविताको शैलीमा पीडा भोगेका सेवकको वर्णन (यशैया ५२:१३-५३:१२)

"१३ हेर, मेरो दासले बुद्धिले काम गर्नेछ। ऊ उचालिनेछ, अल्गाइनेछ र ऊ अति उच्च पारिनेछ। १४ जसरी उसदेखि धेरै जना व्याकुल थिए- उसको अनुहार चिन्नै नसकिने गरी र उसको चेहरा मानिसको भन्दा पनि कुरूप बनाइएको थियो- १५ त्यसरी नै उसले धेरै जातिहरूमाथि छर्कनेछ। उसको कारण राजाहरू चूपचाप रहनेछन्। किनकि तिनीहरूलाई नभनेको कुरा तिनीहरूले देखेछन्, र तिनीहरूले नसुनेका कुरा तिनीहरूले बुझेछन्" (यशैया ५२:१३-१५) र "१ हाम्रो समाचार कसले विश्वास गरेको छ? र परमप्रभुको बाहुबल कसलाई प्रकट गरियो? २ ऊ उहाँको सामु कलिलो बोटजस्तो र सुकखा जमिनबाट निस्केको जरोजस्तो बढ्यो। ऊसित हामीलाई आकर्षण गर्ने न केही सुन्दरता न त महत्त्व नै थियो। उसको अनुहारमा हामीलाई मन पर्ने केही थिएन। ३ ऊ मानिसहरूबाट घृणित थियो र इन्कार गरियो, अफसोसमा परेको मानिस र कष्टसित परिचित। ऊ त्योजस्तो थियो, जसलाई देखेर

मानिसहरू आफ्ना मुख फर्काउँछन्। ऊ घृणित थियो, र हामीले उसलाई केही मोलको गनेनौं।

४ निश्चय नै उसले हाम्रा निर्बलताहरू बोक्थ्यो, र हाम्रा दुःख भोग्यो, तापनि हामीले उसलाई परमेश्वरबाट हिराईएको, उहाँबाट पिटिएको र दुःखमा परेको सम्झ्यौं। ५ तर ऊ त हाम्रा अपराधहरूका निम्ति छेडियो। हाम्रा अधर्मका निम्ति ऊ पेलियो। हामीमा शान्ति ल्याउने दण्ड उसमाथि पन्यो, र उसको कोर्राको चोटले हामी निको भयौं। ६ हामी सबै भेडाझैं बरालिएका छौं। हामी हरेक आफ्नै बाटोतिर लागेका छौं, र परमप्रभुले उसमाथि हामी सबैको अधर्म हालिदिनुभएको छ। ७ ऊ थिचोमिचोमा पन्यो, र उसलाई कष्ट पन्यो, तापनि उसले आफ्नो मुख खोलेन। मारिनलाई लगेको थुमाजस्तै ऊ डोन्ट्याएर लगियो। आफ्नो ऊन कत्रनेको सामु भेडा मौन भएझैं उसले पनि आफ्नो मुख खोलेन। ८ अत्याचार र इन्साफद्वारा ऊ लगियो। उसका सन्तानका बारेमा कसले विचार गर्न सक्छ? किनकि ऊ जीवितहरूको देशबाट अलग गरियो, र मेरो प्रजाका अपराधको निम्ति उसमाथि कुटाइ पन्यो। ९ उसको चिहान दुष्टहरूसित बनाइयो, र मृत्युमा धनीहरू उसको साथमा थिए, यद्यपि उसले केही उपद्रव गरेको थिएन न त उसको मुखमा केही छल थियो। १० तापनि उसलाई चकनाचूर र कष्टमा पार्न परमप्रभुको इच्छा थियो, र परमप्रभुले उसको प्राणलाई दोषबलिझैं बनाउनुभए तापनि, उसले आफ्ना छोराछोरीलाई देखेछ र आफ्नो दिन बढाउनेछ र परमप्रभुको इच्छा उसकै हातमा उन्नत हुनेछ। ११ उसका प्राणको वेदनापछि उसले जीवनको ज्योति देखेछ र सन्तुष्ट हुनेछ। आफ्नो ज्ञानद्वारा मेरो धर्म दासले धेरैलाई धर्म बनाउनेछ, र उसले तिनीहरूका अधर्म बोक्नेछ। १२ यसैकारण महान्हरूसँगै उसलाई पनि म एक भाग दिनेछु, र उसले लूटको माल सामर्थीहरूसित बाँड्नेछ। किनभने उसले आफ्नो जीवन मृत्युमा खन्यायो, र ऊ अपराधीहरूको गन्तीमा गनियो। किनकि उसले धेरैको पाप बोक्थ्यो र उसले अपराधीहरूका निम्ति मध्यस्थता गन्यो" (यशैया ५३)।

"कष्ट, पीडा भोगेका सेवकको कविता" भनेर यशैया ५२:५३:११ सम्मको अंशलाई भनिन्छ। यही लेखले गर्दा यशैया "सुसमाचारको अगमवक्ता" भनेर सम्बोधन गरिन्छ। कवितामय शैलीमा सयौं वर्ष अघि येशूको दुःखको भविष्यवाणी गर्ने यशैया सुसमाचारको अगमवक्ता भनेर प्रख्यात हुनु अत्यन्तै जायज छ। येशूको सुसमाचारको उत्कृष्ट वर्णनसँगै एकस्वर देखिएको यो

कविता सुसमाचार सम्बन्धी साहित्यिक लेखहरूमा यो कविता शिखरमा छ। आश्चर्यचकित पार्ने यो कविता छोटो छ। पापको ज्यादतीमा चरमविन्दुमा पुगेको र हराएको मानव जातिलाई बचाउन कुनै मानिसले सोचनै नसकिने प्रकट गरिएको परमेश्वरको कदमको बिऊ त्यस कविताको प्रत्येक अंशमा उल्लेखनीय अर्थले खाँदिएको छ।

यशैयाले व्यक्त गरेका पीडा भोग्ने सेवकको मार्मिक वर्णन यहूदीहरूको निमित्त "दुध" थिएन। यशैयाको पुस्तकको पहिलो भागदेखि नै उनका पाठकहरूलाई मसीहको बारेमा दिइएको श्रृङ्खलावद्ध जानकारीको निमित्त तयार पारेका थिए। यस संसारमा मसीहको जीवनको रूपरेखा मसीहको जन्म हुनुभन्दा अघि नै यशैयाले कोरेका थिए। गर्भमा हुने मसीह र उहाँको जन्मको (यशैया ७:१४) बयान गर्दै उहाँ दाउदको घरानामा जन्मिने ईश्वरीय राजा भनेर उहाँको चिनारी अगमवक्ताले दिएका थिए (यशैया ९:६,७)। इस्राएलीहरूको पुनर्स्थापनाको विस्तृत विवरण दिएर (यशैया ११:१-१६), अन्याय, अत्याचार र कष्टमा परेकाहरूलाई छुटकारा दिने उहाँको सेवकार्य चुपचापसँग गरिने वर्णन पनि यशैयाले गरेका थिए (यशैया ४२:१-७)। अनि मसीहको महान नाटकमा उहाँको जीवन वियोगसाथ अन्त भएको तर पछि उहाँलाई उच्च सम्मान गरेर बसालिएको पनि यशैयाले खुलाएका छन् (यशैया ४९:१-१२, यशैया ५०:६-१०)। आतङ्कको शिकार भएको सेवकको बारेमा लेखिएको कवितामा उहाँले आफ्नो वियोग कस्तो गहिरोसम्म भोगेका थिए भनेर प्रकट गरिएको छ।

माथि उल्लेख गरेका अंशहरू फेरि हेर्नुहोस्। त्यहाँ लेखिएका विवरणमा येशू मसीहको बारेमा कसरी बयान गरिएको छ सो सोचनुहोस्। यशैया ५२ र ५३मा वर्णन गरिएको बुझ्न ती अंशहरूले कसरी हामीलाई तयार पार्दछ? के ती दुई अध्यायहरूमा लेखिएका येशूको भविष्यवाणी हाम्रो लागि आश्चर्यजनकमात्र हो र?

अचम्म तरिकाले बिपरित वृत्तान्त दिएर यशैया ५२:१३-५३:१को कविता सुरु गर्छ: सेवकको सम्मुन्नति हुनेछ र उनलाई उच्च स्थानमा राखिनेछ, तर त्यो भन्दा पहिले उनको अनुहार कसैले नचिन्ने गरेर बिगारिनेछ। यस्तो कुरा कसले विश्वास गर्न सकिन्छ र?

यशैया ५३:२,३मा सेवकको सुरुवातदेखि कसरी पीडामा झर्नुभयो र उनको चिनिएको अनुहार पनि कष्ट र तिरस्कारले गर्दा बिग्रिएको भनेर व्यक्त

गर्दछ। अनि यशैया ५३:४-६मा एक छिन रोकेर उनले हाम्रै खातिर दण्ड भोगेर कष्ट पाउनुभएको भनेर लेख्दछ। उहाँको त्यो कष्ट हामीलाई नै निको पार्न पाउनुभएको भनेर खुलाउँछ। त्यस निर्दोष सेवक चिहानमा पर्न गएको बयान यशैया ५३:७-९मा उल्लेख गरिएको छ।

यशैया ५२:१३को कवितामा देखाइएको अनुसार त्यस सेवकको इनामको स्वरूप उनलाई उच्च स्थानमा राखिएको उल्लेख गरिएको छ जुन यशैया ५३:१०-१२को सुरुमा लेखिएको छ। तर उनको बलिदान भनेको अरूलाई मुक्तिदिने परमेश्वरको चाहना हो भनेर यशैया ५२:१३मा थपिएको छ।

यही कवितालाई फिलिप्पी २:५-११सँग दाँज्नुहोस्। त्यहाँ येशू परमेश्वरको स्वरूप भएर पनि कसरी आफूलाई खालि पारेर झर्नुभयो, मानव अवतार लिनुभयो र मृत्युसम्म आफूलाई होच्याउनुभयो भनेर लेखिएको छ। त्यो मृत्यु पनि सबैको सामु अत्यन्तै बेइज्जत हुने सबै मृत्युहरूमा अत्यन्तै निच मृत्यु थियो: त्यो हो क्रुसमा उहाँको मृत्यु। मानव जगतको उत्थानको निम्ति आफूलाई होच्याएर मर्न राजि हुनुभएकोमा परमेश्वरले उनलाई यस्तै उच्च स्थानमा राख्नुभयो कि उनलाई प्रत्येक मानव प्राणीले प्रभु भनेर स्वीकार गरियुन् (यशैया ४९:७सँग हेर्नुहोस्)।

यशैया ५२:१३-५३:१२ फेरि पढ्नुहोस्। येशूले हाम्रो निम्ति के गर्नुभयो सो तपाईंले थाहा पाएको अनुसार सबै लेख्नुहोस्। हाम्रो निम्ति उहाँले भोग्नुभएको क्रियाकलापलाई सोच्नुहोस्।

३. हामीलाई कसले विश्वास गर्दछ र? (यशैया ५२:१३-५३:१२)

यशैया ५२:१३मा परमेश्वरको सेवकलाई उच्च सम्मान दिएको पाउँछौं तर कुनै सूचना नदिइकनै अर्को पदहरूले उनको अनुहार क्षतविक्षत भएको र उनी "मानिसहरूका पुत्रको" अनुहार जस्तै नदेखिने गरेर नचिनिने भनेको छ। येशूको अनुहार कसरी क्षतविक्षत भयो भनेर नयाँ करारले व्यक्त गर्दछ। उनलाई थप्पडका थप्पड हानेको थियो, उनलाई कोर्को कोर्का लगाएको थियो, उनको शिरमा काँडाको मुकुट लगाइदिएको थियो र आखिरमा उनलाई क्रुसमा झुण्ड्याएर कठोर यातना दिइयो। उहाँले आफूले त केही कसुर गर्नुभएको थिएन तर उहाँले सारा मानव जगतको पापलाई बोक्नुभएको थियो। मानिसको निम्ति पाप प्राकृतिकरूपमा उसको स्वभाव

हुनुपर्ने कहिल्यै पनि आशय थिएन। सारा मानव जगतको पाप बोक्नुपर्दा "मानिसको पुत्रको" अनुहार नै अमानवीय देखिएको थियो।

येशूको कथासँग अय्यूबको कथा हेर्नुहोस्। अय्यूब अत्यन्तै आदरणीय, सम्माननीय, शक्तिसम्पन्न भएको असाध्यै धनी व्यक्ति थियो। तर एकै दिनमा उनी दयनीय अवस्थामा झरे। त्यतिमात्र नभएर उनमा भएको खतिरा नै खतिराले गर्दा माटोको भाँडाको टुक्राले कन्याउनु पुगेका थिए र जमिनको खरानी शरीरमा दलेर शितल पार्न खोजेका थिए। उनको दयनीय अवस्था यस्तो थियो कि उनका साथीहरूले त एक क्षिण उनलाई चिन्ह नै सकेन (अय्यूब २:१२)। तिनीहरूको दिमागमा अय्यूबले किन दुःख पायो भन्ने कुराले सर्केको थियो। मसीहले किन कष्ट पाए। दुवै जनाले यस्तो कुनै काम गरेको थिएन जसले गर्दा दुःख भोग्नु परेको थियो। दुवै जना निर्दोषी थिए। तैपनि तिनीहरूले किन कष्ट भोग्नुपयो?

यस बुँदामा लेखिएका विभिन्न पदहरू पढ्नुहोस् र आफ्नै शैलीमा तिनीहरूलाई रूपान्तर गरेर लेख्नुहोस्। दोषी मानिसको निम्ति निर्दोष मानिस दुःख पाएको विषयलाई नियालेर हेर्नुहोस्। हामी सबैको निम्ति यहाँ महत्त्वपूर्ण सन्देश के छ?

यशैया ५३:१मा उल्लेख गरिएका प्रश्नहरू हेर्नुहोस्: "हाम्रो समाचार कसले विश्वास गरेको छ? र परमप्रभुको बाहुबल कसलाई प्रकट गरियो?" यहाँ उठाइएका प्रश्नहरूले विश्वासै नगरेका कुराहरूमा गरिनुपर्ने विश्वासलाई चुनौति दिन जोड गर्दछ (यूहन्ना १२:३७-४१मा लेखिएको छ "३७ उहाँले तिनीहरूका सामुन्ने यतिका चिन्हहरू गर्नुभएको थियो, तापनि तिनीहरूले उहाँमाथि विश्वास गरेनन्। ३८ यो आवश्यक थियो, कि यशैया अगमवक्ताको वचन पूरा होस्, "हे परमप्रभु, हाम्रो सन्देश कसले विश्वास गर्नुयो? अनि परमप्रभुको बाहुबल कसलाई प्रकट गरियो?" ३९ यसकारण तिनीहरूले विश्वास गर्न सकेनन्, किनभने यशैयाले फेरि यसो भनेका छन्, ४० "उहाँले तिनीहरूका आँखा बन्द गरिदिनुभएको छ, र तिनीहरूका हृदय कठोर पारिदिनुभएको छ, यसरी तिनीहरूले आँखाले नदेख्नु, अनि हृदयले नबुझ्नु, नत्रता तिनीहरू फर्कनेछन् र मैले तिनीहरूलाई निको पार्नुपर्छ। ४१ यशैयाले यी कुरा भने, किनकि तिनले उहाँको महिमा देखे, र उहाँको विषयमा भने"। ती प्रश्नहरूको जवाफमा भिज्नु दुवै येशू र अय्यूबका कथाहरू पढ्न हाम्रो कम्मर कसाउँछ। तर ती प्रश्नहरूमा हाम्रो निम्ति आग्रह पनि समावेश भएको छ।

दुवै प्रश्नहरूमा समान जवाफको अपेक्षा गरिएको छ। त्यो हो समाचारमा विश्वास गर्नेहरूको निमित्त परमेश्वरको मुक्तिको हात र शक्ति फैलाउनुहुन्छ (यशैया ५२:१० "सारा जातिहरूको दृष्टिमा परमप्रभुले आफ्नो पवित्र बाहुबल प्रकट गर्नुहुनेछ, र पृथ्वीको पल्लो छेउकाहरूले पनि हाम्रा परमेश्वरको उद्धारलाई देखेछन्")। यदि तपाईंले परमेश्वरको उद्धार गर्ने शक्तिको अनुभव गर्न चाहनुहुन्छ? तब दिएको समाचारलाई विश्वास गर्नुहोस्।

यशैया ५३:६ गहिरिएर पढ्नुहोस्: "हामी सबै भेडाझैं बरालिएका छौं। हामी हरेक आफ्नै बाटोतिर लागेका छौं, र परमप्रभुले उसमाथि हामी सबैको अधर्म हालिदिनुभएको छ।" यहाँ विशेष शब्दशः के छ? तपाईं आफैलाई त्यस पदले के भनिरहेको छ? तपाईंको विगत कमिकमजोरी, पाप र असफलतामा पर्नुभएतापनि के तपाईं निराश हुनु आवश्यक छ र?

४. यथार्थमा हामी नै परमेश्वरको पहुँच भन्दा बाहिर हुन रोजेका छौं। (यशैया ५३:३-९)

कसैबाट सुरक्षित नभएको, कमजोर देखिने कुनै मूल्य नभएको र सबैले तिरस्कार र घृणा गरेको बिरुवा भनेर कष्ट भोग्ने सेवकको बारेमा यशैयाले चित्रण गरेका थिए (यशैया ५३:२,३)। निर्दोषी युवकलाई कसरी अन्धकारको खाल्डोमा जाकियो भनेर यशैयाले हामीलाई देखाउँछन्। जुन पृष्ठभूमि हामीलाई अघि उपलब्ध गराइएको थियो त्यसको विचार गर्दा सेवकको दुर्गतिलाई निल्न हामी तयार छैनौं। बरु हाम्रो निमित्त जन्मिएको बालक त शान्तिको सर्वोच्च राजकुमार हुनुहुन्छ भनेर हृदयमा राख्नुपर्छ भनेर यशैयाले हामीलाई सिकाउँदछ। अरूले उहाँलाई हेपेतापनि हामीलाई थाहा छ उहाँ को हुनुहुन्छ।

कसैले यो कथावत बताउँछ: "हामीले शत्रुलाई भेट्यौं र त्यो त हामीहरू नै पो रहेछ।" दुःख, कष्ट, पीडा भोग्ने र तिरस्कृत र हेला गरिएको सेवक पहिलो व्यक्ति थिएन। आफ्नै प्रिय छोरा आबशोलमबाट भागनुपर्दा राजा दाउद हेपिएको, तिरस्कृत भएको र कष्ट भोग्न बाध्य भएको अनुभव गरेका थिए ("जैतून डाँडाको उकालोमा जाँदा दाऊद रोए। तिनले शिर ढाकेका थिए, र नाङ्गो खुट्टाले हिँडेर गए। तिनीसँग भएका सबै मानिसहरू पनि शिर ढाकेर रुँदै हिँडे" (२ शमूएल १५:३०)। तर यशैयाले वर्णन गरेका सेवकको दुःखकष्ट आफ्नो निमित्त वा आफ्नो पाप कारणले पाएका थिएन। न त उनी

केवल एक व्यक्तिको निमित्तमात्र पीडा भोगेका थिए। यशैया ५३:६मा स्पष्टरूपमा किटान गरिएको छ: "प्रभुले उहाँमाथि हाम्रो सबैको पाप वा दोष थुपारिदिनुभयो।"

त्यस सेवकले किन त्यस्तो पीडा भोग्नुपयो भन्ने प्रश्नको जवाफले सत्यको परिक्षा गरेको यशैयाले देखाउँछ। त्यो सत्य हो: *हामीमाथि परमेश्वरकै प्रेमले उहाँको मसीह दुःखकष्ट पाउन राजी हुनुभयो।* तर किन भनेर हामी फेरि सोध्न सक्छौं। हामीले सोचन नसकेको सत्यलाई पूर्णरूपमा बुझाउन मानौं यशैयाले सुनको किला ठोकेर बताउँछ: उहाँ दुःखकष्ट, पीडा र सबैबाट तिरस्कृत हुन रोज्नुभयो ताकि असभ्य र पुगन नसक्नेकहाँ उहाँ पुग्नु र त्यो असभ्य वा पुगन नसक्ने त हामी नै हौं!

त्यस सेवकप्रति आस्था नभएका, उहाँलाई नबुझेका र सम्मान नदेखाएका मानिसहरूले उहाँले पाएको दुःख त परमेश्वरको चतारो हो भनेर सोच्दछन् (यशैया ५३:४)। जब अय्यूबले पीडा भोगेका थिए तब अय्यूबका मित्रहरूले उनकै पापको कारणले दुःख भोगेको भनेर सोचेका थिए। जब एक जना अन्धाले चेलाहरूले देखे तब तिनीहरूले येशूलाई सोधेका थिए "कसले पाप गरे यस मानिसले कि यसका बाबुआमाहरूले जसले गर्दा यो मानिस अन्धो भयो?" (यूहन्ना ९:२ रूपान्तरित)। क्रुसमाथि येशूलाई टाँगदा वा आफूलाई टाँग्न दिएपछि त उहाँको बारेमा मानिसहरूले झन नराम्रो सोचेका थिए। मोशाले यो लेखेन र "जो मानिस रुखमा झुन्ड्याइन्छ त्यो मानिस परमेश्वरको श्रापमा परेको देखाउँछ" (व्यवस्था २१:२३, गन्ती २५:४ रूपान्तरित)?

यद्यपि, यो सबै परमेश्वरको चाहना हो रे (यशैया ५३:१०)। तैपनि किन त? किनभने "खीष्टले हामीलाई व्यवस्थाको श्रापबाट हामीलाई मुक्त गर्नुभयो किनकि उहाँ आफै हाम्रो निमित्त श्राप हुनुभयो" (गलाती ३:१३ रूपान्तरित)। किनभने परमेश्वरले "उहाँलाई पाप बनाउनुभयो जसलाई पाप थाहै थिएन ताकि उहाँमा वा उहाँले गर्दा हामी सबै जनार्थमा परमेश्वरको धार्मिकता होस्" (२ कोरन्थी ५:२१ रूपान्तरित)।

"हाम्रो निमित्त उहाँले कस्तो मोल चुकाउनुभयो! क्रुसलाई हेर्नुहोस्, त्यसमा घाइतेलाई उचालिएको छ। निष्ठुर किलाहरूले घोचेका ती हातहरू हेर्नुहोस्। रुख वा काठमा किलाहरूले ठोकेर टाँगिएका उहाँका खुट्टाहरू हेर्नुहोस्। आफ्नै शरीरमा खीष्टले हाम्रो पापको भारी बोक्नुभयो। तपाईंको मुक्तिको मोलको निमित्त उहाँले दुःख र वेदना सहनुभएको थियो।"-एलेन जी हाइट, *गड्स अमेजिङ्ग ग्रेस*, पृ. १७२बाट रूपान्तरित।

सारा संसारका पापहरूको बोझ, दोष र दण्ड-प्रत्येक पापीले गरेको प्रत्येक पाप-क्रुसमा टाँगिएको येशू खीष्टमाथि परेको थियो। हामीलाई मुक्ति दिने अरू कुनै उपाय नअपनाएर त्योमात्र अपनाउनुभएको थियो। पाप कस्तो खराब छ भनेर त्यसले हामीलाई के भन्छ? पापबाट हामीलाई उद्धार गर्न उहाँले कस्तो मोल चुकाउनुभयो! त्यसले हामीलाई परमेश्वरको प्रेमको बारेमा के बताउँछ? हामीले मुक्ति पाउनु भनेर उहाँले ठूलो मूल्य चुकाउनुभएको थियो।

५. कायापलट गरिने क्षतिपूर्ति भेटी (यशैया ५३:१०-१२)

सेवकको जीवन "पापको दोषबलि वा भेटी" (यशैया ५३:१०) भएको भनेर यशैयाले भन्न खोजेको अर्थ के हो?

हिब्रू भाषाको शब्द "दोष वा क्षतिपूर्तिको निमित्त चढाइएको बलि वा भेटी (लेवी ५:१४-६-७, ७:१-७) भन्नुको अर्थ अरूको विरुद्धमा जानाजानी गरेका गल्तीहरूको निमित्त प्रायश्चित गरेर क्षमा पाउनु हो। यस मामिलालाई लेवी ६:१-७मा यसरी उल्लेख गर्दछ "१ फेरि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २ "यदि कसैले यी अपराधहरू गरेर परमप्रभुको विरुद्धमा पाप र विश्वासघात गर्‍यो भने, जस्तो कि- कसैले राख्न दिएको कुरा, बन्धकमा राखेको कुरा वा चोरीको कुरामा छिमेकीसँग झूट बोल्‍यो भने, ३ अथवा छिमेकीबाट केही हरण गर्‍यो वा हराएको कुरा पाएर पनि झूट बोल्‍यो, अथवा झूटो किरिया हाल्यो भने, अथवा मानिसहरूले गरिरहने यस्ता पापहरूमध्ये कुनै एउटा पाप गर्‍यो भने- ४ जब त्यसले यसरी पाप गरेर दोषी भएको छ, तब त्यसले चोरेको, हरण गरेको, पचाएर राखेको माल अथवा हराएर पाएको थोक, ५ अथवा जुनसुकै कुरा जसको बारेमा त्यसले झूटा किरिया हालेको छ, त्यसले यी सबै कुरा यिनीहरूमा पाँचौँ हिस्सा थपेर पूरा फर्काइदिनुपर्छ। त्यसले दोषबलि चढाउने दिनैमा त्यो माल जसको हो, उसैलाई त्यसले दिनुपर्छ। ६ अनि त्यसले पूजाहारीकहाँ, अर्थात् परमप्रभुकहाँ ठीक मोलबमोजिम एउटा निष्खोट भेडा आफ्नो दोषबलिको निमित्त ल्याओस्। ७ यसरी पूजाहारीले त्यसको निमित्त परमप्रभुको सामु प्रायश्चित गर्नेछन्, र जुन कुराको कारणले त्यो दोषी ठहरिएको हो, त्यो त्यसलाई क्षमा हुनेछ।"

परमेश्वर र मानिसहरूको विरुद्धमा गरिने पापलाई यशैयाले स्पष्टरूपमा वर्णन गरेका छन् (यशैया १-३, १०:१,२, यशैया ५८)। यदि चढाइएको भेटी वा बलिले गर्दा परमेश्वरबाट क्षमा पाउनु छ भने पहिले पाप

गर्ने वा गलती काम गर्ने मानिसले कसको खिलाफमा गलती वा पाप गरेको हो त्यसको क्षतिपूर्ति दिनुपर्छ र त्यसको दण्ड पनि भोग्नुपर्छ भनेर लेवी ६:४-७मा उल्लेख गरेको छ भने येशूले त्यसको अनुमोदन मत्ती ५:२३,२४मा गर्नुभएको हामी पाउँछौं। तर परमेश्वरलाई समर्पित भएका सामान वा सम्पत्तिलाई कसैले दुरुपयोग गर्छ भने त्यसको क्षतिपूर्ति वा त्यसको भर्ना उहाँलाई नै तिर्नुपर्छ। लेवी ५:१६मा यसरी लेखिएको छ: "त्यसले पवित्र कुरामा जे चुकेको छ त्यसको भर्ना दिनुपर्छ, र त्यसको पाँचौं भाग अझै थप्नुपर्छ, र पूजाहारीलाई त्यो सबै दिनुपर्छ। पूजाहारीले दोषबलिको भेडाद्वारा त्यसको निम्ति प्रायश्चित्त गर्नेछन्, र त्यसलाई क्षमा हुनेछ।"

अब हामीले यशैया ४०:२मा उल्लेख गरेको परमेश्वरले निर्वासनमा रहेका मानिसहरूलाई दिनुभएको सान्त्वना हामी बुझ्न सक्छौं। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभएको थियो कि तिनीहरूका पापहरूका क्षतिपूर्ति चाहिन्दोमात्रामा तिरीसकेको छ: "१ तिमीहरूका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, मेरो प्रजालाई सान्त्वना, सान्त्वना। २ विनम्र भएर यरूशलेमलाई भन। त्यसका दासत्वको सेवा पूरा भएको छ, त्यसका पापहरू क्षमा गरिएको छ अनि त्यसले परमप्रभुको हातबाट आफ्ना सबै पापका निम्ति दोबर पाएको छ भनी त्यसलाई घोषणा गर" (यशैया ४०:१-२)।

तर क्षतिपूर्ति दिइसकेपछि पाठोबलि वा भेटी पनि दिनु आवश्यक छ। यशैया ५३मा हामीलाई भनिएको छ: परमेश्वरका सेवक भैंडाको सत्तामा आफै भैंडा जस्तो हुनुभयो र उहालाई बलिदिन लगियो (यशैया ५३:७)। त्यो कसको लागि उहाँ बलिको पाठो हुनुभयो त? ती मानिसहरू जो बरालिएका हुन्छन् (यशैया ५३:६)।

"जीवितहरूको भूमिबाट उनलाई अलग गरिएतापनि" (यशैया ५३:८, दानिएल ९:२६) उहाँ बलिमा यस्तो पूरै भष्म हुनुभएको थियो कि उहाँले हाम्रो निम्ति आशाको ज्वाला बलि दिनुभएको छ। त्यो सेवक फेरि कहिल्यै पनि नफर्कनुपर्ने ठाउँ वा चिहानबाट विजयी भएर निस्कनुभएको थियो। उहाँलाई ठूलो सम्मान गरिएको थियो र आफ्ना "सन्तान" (वा उहाँमाथि आस्था राख्नेहरूको जमात देख्न सक्नुभएको थियो र उहाँका दिनहरू लम्बिएका छन् (यशैया ५३:१०-१२)।

देहायका पदहरू हेर्नुहोस्। ती प्रत्येक पदले यशैया ५३को आधारभूत सन्देशलाई कसरी प्रतिबिम्बित गर्दछ? हेर्नुहोस्, भजन ३२:१,२ "१ धन्य त्यो व्यक्ति, जसका अपराध क्षमा भएको छ, र जसका पाप ढाकिएका छन्। २ त्यो

मानिस धन्य हो, जसलाई परमप्रभुले दोषी ठहराउनुहुन्न, र जसको मनमा छलकपट छैन।", रोमी ५:६-८ "६ हामी दुर्बल हुँदा नै ख्रीष्ट अधर्मीहरूका निमित्त ठीक समयमा मर्नुभयो। ७ धार्मिक मानिसको निमित्त मर्न तयार हुने कोही बिरलै पाइएला, कतै असल मानिसको निमित्त कसैले मर्ने आँट गरी पनि हाल्ला। ८ तर परमेश्वरले हाम्रा निमित्त उहाँको प्रेम यसैमा देखाउनुहुन्छ, कि हामी पापी छँदै ख्रीष्ट हाम्रा निमित्त मर्नुभयो।", गलाती २:१६ "हामी जान्दछौं, व्यवस्थाका कामद्वारा मानिस धर्मी ठहरिँदैन, तर येशू ख्रीष्टमाथिको विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिन्छ। यसकारण हामीले पनि हाम्रो विश्वास ख्रीष्ट येशूमा राख्यौं, ताकि हामी व्यवस्थाका कामद्वारा होइन तर ख्रीष्टमा राखिएको विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिन सकौं, किनकि व्यवस्थाका कामद्वारा कोही पनि धर्मी ठहरिँदैन।", फिलिप्पी ३:७-११ "७ जति कुरा मेरो निमित्त लाभदायक वा फाइदाका थिए, ती त मैले ख्रीष्टको खातिर हानि वा बेकार नै ठाने। ८ साँच्चै भन्ने हो भने ख्रीष्ट येशू मेरा प्रभुलाई चिन्न पाउने अमूल्य कुराको तुलनामा सबै कुरालाई म हानि वा बेकार नै ठान्दछु। ख्रीष्टलाई प्राप्त गर्न सकूँ भनेर उहाँको निमित्त मैले सबै कुराको नोकसानी भोगेको छु, अनि ती सबैलाई फोहोर-मैला तुल्य म गन्दछु, ९ र सम्पूर्ण रूपले म उहाँमा भएको पाइन सकूँ। व्यवस्थामाथि आधारित भएको मेरो आफ्नै धार्मिकता होइन, तर मेरो धार्मिकता यही हो, जो ख्रीष्टमाथि निर्भर हुन्छ, जुनचाहिँ विश्वासद्वारा परमेश्वरबाट आउने धार्मिकता हो। १० म उहाँलाई र उहाँको पुनरुत्थानको शक्ति जान्न सकूँ, र उहाँको मृत्युमा उहाँजस्तै भई उहाँका दुःख-भोगमा सहभागी हुन सकूँ। ११ सम्भव भए मरेकाहरूबाट म पुनरुत्थान प्राप्त गर्न सकूँ।", हिब्रू २:६-९ "६ धर्मशास्त्रको कुनै एक ठाउँमा यसो भनेर गवाही दिइएको छ, "मानिस के हो, र तपाईं त्यसको वास्ता राख्नुहुन्छ? अथवा मानिसको छोरो को हो, र तपाईं त्यसको फिक्री गर्नुहुन्छ? ७ तपाईंले तिनलाई अलि बेरको निमित्त स्वर्गदूतहरूभन्दा केही तल होच्याउनुभयो। तपाईंले तिनलाई महिमा र आदरको मुकुट पहिराउनुभएको छ। ८ तपाईंले सब थोक तिनका चरणमुनि राखिदिनुभयो।" मानिसको अधीनमा सब थोक राख्नुहुँदा तिनको अधीनबाहिर केही रहन दिनुभएन। तर यस वर्तमान समयमा सब थोक मानिसको अधीनमा भएको हामी देख्दैनौं। ९ तर हामी येशूलाई देख्छौं। उहाँ अलि बेरको निमित्त स्वर्गदूतहरूभन्दा केही तल होच्याइनुभयो, मृत्युको कष्टको कारण महिमा र आदरको मुकुट उहाँलाई पहिराइयो, यस हेतुले कि परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा हरेक मानिसको निमित्त उहाँले मृत्युको स्वाद चाख्नु।" र १ पत्रुस २:१९-२४

"१९ परमेश्वरलाई सम्झेर कुनै मानिसले अन्यायपूर्ण कष्ट सहन्छ भने त्यो परमेश्वरमा प्रशंसनीय छ। २० किनभने तिमीहरूले खराब काम गरेर कुटाइ खाँदा धैर्यसँग सह्यौ भने यसमा ठूलो कुरो के छ र? तर तिमीहरूले असल गरेर पनि दुःख भोग्नुपर्दा धैर्यसँग सहन्छौ भने यो परमेश्वरमा ग्रहणयोग्य हुन्छ, २१ किनकि यसैको निमित्त तिमीहरू बोलाइएका हौ। खीष्टले पनि तिमीहरूका निमित्त कष्ट भोग्नुभयो, अनि तिमीहरूका लागि एउटा उदाहरण छोडिजानुभयो, र तिमीहरू उहाँकै पाइलामा हिँड्नुपर्छ। २२ "उहाँले कुनै पाप गर्नुभएन, र उहाँको मुखमा कुनै छलको कुरा पाइएन।" २३ तिमीहरूले उहाँलाई अपमान गर्दा उहाँले साटो फेर्नुभएन। दुःख भोग्नुहुँदा उहाँले धम्की दिनुभएन। तर उचित न्याय गर्नुहुनेमाथि उहाँले भरोसा राख्नुभयो। २४ हामी पापका लेखि मरेर धार्मिकताको लेखि जिउँ भनी उहाँले क्रूसमा आफ्नै शरीरमा हाम्रा पाप बोक्नुभयो। उहाँकै चोटहरूद्वारा तिमीहरू निको भयौ। २५ किनभने तिमीहरू भेडाहरूझैँ बरालिरहेका थियौ, तर अब तिमीहरूका आत्माको गोठाला र संरक्षककहाँ फर्किआएका छौ।

यदि कसैले यशैया ५२:१३-५३:१२मा लेखिएको सुसमाचारको बारेमा एउटा संक्षेप्तमा लेखेर देखाउनुहोस् भने तपाईंले के लेख्नुहुन्छ?

उपसंहार:

थप जानकारी: "रूखमा येशूले हाम्रो पाप उहाँले आफ्नै शरीरमा बोक्नुभयो...त्यो पाप कस्तो होला जुन कुनै पनि पापको स्वभाव लिएर नाशवान मानिसले न त आफ्नो निमित्त न त अरूको निमित्त पापको पश्चाताप गर्न सक्छ वा पाप पखाल्न केही नै गर्न सक्छ। यदि मानिसको पापलाई धुने कुनै उपाय परमेश्वरमा भएन भने पापको श्राप कस्तो होला? पापको ज्याला मृत्यु हो भनेर प्रत्येक मानिसलाई प्रमाण दिने वा साछी दिने धरोहर नै येशूको क्रूस हो। ...ओहो, संसारमा के यस्तो टुनामुना गर्ने प्रबल शक्ति हुनै पर्छ र, जसले गर्दा परमेश्वरको आत्माले घच्चचाउँदा पनि मानिसको नैतिकतालाई कठोर बाकसभित्र थुनेर नै राख्दछ?-एलेन जी हाइट, आवर हाइकलिङ्ग, पृ. ४४बाट रूपान्तरित।

"केवल परमेश्वरको आफ्नो पुत्रको मृत्युले मात्र परमेश्वरको राज्यको व्यवस्था वा दश आज्ञाहरूको गरिमालाई शिखरमा उचाल्न सकेको थियो। सारा संसारका पापहरूको दोष येशूले बोक्नुभएको थियो। हामीहरूको पूर्णता वा संतुष्टि जीवन केवल परमेश्वरको पुत्रको मृत्यु र मानव अवतारमामात्रै

पाउँछौं। परमेश्वरको शक्तिले सम्हालेको हुनाले उहाँ दुःख पाउन सक्नुभएको थियो। उहाँ दुःखकष्ट र पीडा सबै सहने क्षमता उहाँमा थियो किनकि उहाँमा विश्वासघात वा पापको एउटा दाग पनि थिएन। दण्डको न्याय भोगेर मानिसको निम्ति खीष्ट बिजयी हुनुभएको थियो। व्यवस्था वा दश आज्ञालाई उच्च स्थानमा राखेर त्यसलाई आदरणीय बनाउनुभएको थियो। दश आज्ञाको गरिमालाई उचाल्दै, त्यसको व्याख्या गर्दै उहाँले मानिसहरूको निम्ति अनन्त जीवन उपलब्ध गराउनुभयो।"-एलेन जी ह्याइट, सेलेक्टेड मेसेजेज, बुक १, पृ. ३०२बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

- अ. यशैया ५३:७-९मा परमेश्वरको सेवकको मृत्यु र दफनलाई उल्लेख गर्दै मानिसहरूको निम्ति उहाँ कतिसम्म गिर्न राजी हुनुभयो भनेर देखाउँछ। त्यहाँ लेखिएका पदहरू अनुसार येशूको जीवनको अन्तिम घडिमा कसरी पूरा भएका थिए? हेर्नुहोस्, मत्ती २६:५७-२७:६०, मर्कूस १४:५३-१५:४६, लूका २२:५४-२३:५३ र यूहन्ना १८:१२-१९:४२।
- आ. येशूको मृत्युले परमेश्वरको व्यवस्था वा दश आज्ञाहरूलाई उचाल्नुभएको र त्यसको व्याख्या गर्नु कुरा एलेन जी ह्याइटले भन्नुभएको अगाडिको अन्तिम भनाईलाई हेर्नुहोस्। उहाँले भन्न खोज्नुभएको तात्पर्य के हो? परमेश्वरको दश आज्ञा वा व्यवस्थाको निरन्तरताको प्रमाण उहाँको मृत्यु हो भनेर हामीले कसरी बुझ्ने?

सारांशः परमेश्वरको उद्धारकर्ताको जन्म, पहिचान र जीवनको बारेमा सुनाएर यशैयाले अन्तमा उहाँको महान् वियोगलाई प्रकट गर्दछन्। उहाँको त्यो दुःखले नै हामीलाई आशा दिएको छः हामीसमेत पापमा हराइरहेकाहरूकहाँ पुग्न, उद्धार गर्न र निको पार्न परमेश्वरको सेवक स्वइच्छाले हाम्रो दुःखकष्ट र दण्ड भोग्नुभएको थियो।

खेलकुदले जीवनहरू परिवर्तन हुन्छन्
जिसस म्याक्समिलियानो गोमेज, २४, किर्जिस्तान

जिसस खेलकुदमा ठूलो चासो राख्थ्यो र तिनीहरूमा सक्रियसाथ भाग लिन्थ्यो। एकदिन खेलकुदमा भाग लिने क्रममा ऊ नराम्रोसँग ढल्यो र उसको काँधमा ठूलो चोट पऱ्यो। उसलाई तुरन्तै अस्पताल लगियो र त्यसको शल्यक्रिया गर्नुपर्ने भयो। त्यस शल्यक्रियामा ऊ झन्डै मरेको थियो। तैपनि सफल शल्यक्रिया भएपछि उसले परमेश्वरको निम्ति केही न केही विशेष काम गर्ने चाहना गर्ऱ्यो। तर के गर्ने त? अर्जेन्टिनाको रिभरप्लेट एडभेन्टिस्ट विश्वविद्यालयमा ग्राजुयत भएपछि एक महिनासम्म स्वास्थ्य तथा बाइबल सम्बन्धी पुस्तकहरू एक महिना बेचेर परमेश्वरलाई धन्यवाद दिने उसले निर्णय गर्ऱ्यो। आफूले किताब बेचेर कमाएको सबै पैसा सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चलाई दिने पनि उसले प्रण गर्ऱ्यो। जब उसको अध्ययनको अन्तिम समयमा जिम्नास्टिक्समा भाग लिनुपर्ऱ्यो। तर त्यो उसको निम्ति ठूलो चुनौति भयो। उसको काँध फेरि दुःखन थालेको थियो। उसले शारीरिक शिक्षालाई विषय बस्तु लिएर ग्राजुयत हुन खोजेको थियो। त्यसको निम्ति त्यस विषयको सबै कोर्सहरू उसले पूरा गर्नुपर्दथ्यो। तर उसको समस्या देखेर डाक्टरले भन्यो कि उसले अध्ययन गर्ने मूख्य विषय बदल्नुपर्छ किनभने शारीरिक शिक्षामा धेरै खेलकुदहरू हुन्थ्यो। "यदि तिमी जिम्नास्टिक्समा भाग लिइरह्यो भने तिम्रो काँध झन खराब हुन्छ" डाक्टरले चेतावनी दियो।

अन्तिम वर्षमा आएर जिससले आफ्नो मूख्य विषयबस्तु बदल्न चाहेको थिएन। फेरि यदि उसले आफ्नो पढ्ने विषय बदल्नुपरे फेर विश्वविद्यालयमा अरू धेरै वर्षहरू अध्ययन गर्नुपर्ऱ्यो। त्यसको लागि उसँग पैसा पनि थिएन। जब जिससले यस विषयमा सोचदै थियो, ग्राजुयत भएपछि उसले के गर्ने योजना छ भनेर उसको साथी मार्कोसले सोध्यो। ग्राजुयतपछि एक महिना पुस्तकहरू बेच्ने र ती बेचेर कमाएको सबै पैसा एडभेन्टिस्ट चर्चलाई दिने विचार आफ्नो साथीलाई जिससले सुनायो। मार्कोसलाई त्यो विचार मन पऱ्यो तर उसको अर्को सुझाव पनि जिसस सामु राख्यो। "तिमी किर्जिस्तानमा किन नजाने?" भनेर साथीले सोध्यो। मार्कोसले किर्जिस्तानमा एक वर्ष स्वयँसेवक भएर एडभेन्टिस्ट स्कूलमा काम गरेको थियो। तर जिससले फेरि त्यति टाढा गएर

काम गर्न चाहेको त थिएन तर त्यो विचार उसलाई मन पऱ्यो। त्यसको बारेमा उसले प्रार्थना गऱ्यो। यदि त्यसै साल ग्राजुयत भयो भने किर्गिस्तानमा गएर परमेश्वरको सेवा गर्ने वचन दिँदै प्रार्थना गऱ्यो। अन्तिम परिक्षामा उसले कठोर ब्यायम वा जिम्नास्टिक परिक्षा व्यवहारिकरूपमा कसरत गरेर नै दिनुपरेको थियो। उसको जोखिमपूर्ण काँधले गर्दा त्यो उसको लागि असम्भव जस्तै थियो। तैपनि उसले प्रार्थना गर्दै त्यो परिक्षा दियो। सबै कसरत वा ब्यायाम सफलतापूर्वक गर्न सकेकोमा उसलाई अचम्म लागेको थियो। त्यसपछि डाक्टरले उसलाई फेरि जिससको काँध जाँच्यो। त्यो काँध त पूरै निको भएको थियो। त्यो आश्चर्य काम देखेर डाक्टर अचम्म माने।

जिसस विश्वविद्यालयबाट ग्राजुयत भयो र एक महिनापछि किर्गिस्तानमा उड्यो। जब उनी त्यहाँ आइपुग्यो उसले एडभेन्टिस्ट स्कूलमा काम पायो। त्यहाँ उसले फिजिकल एजुकेशन अर्थात् शारीरिक शिक्षाका कक्षाहरू संचालन गर्न मूख्य बनाइदियो। अनि छिमेकीका केटाहरूलाई फुटबल खेलन बटुल्यो। त्यो फुटबल अर्थात् सकर कक्षा दिउँसो स्कूलको नयाँ जिम हलमा हुन्थ्यो। यो २०१७को तेऱ्हौँ साबथस्कूलको भेटीको सहयोगले बनेको थियो।

तर यो कथा अन्त्य त्यहीं भएन। जब जिसस र केटाहरू सँगसँगै खेले तब ती केटाहरूको व्यवहारमा परिवर्तन भएको उसले महसुस गऱ्यो। केटाहरू आपसमा धेरै विवाद र झगडा गर्थे तर जब जिससले "हामी सबै दाजुभाइ दिदी बहिनीहरू हौं। हामी झगडा गर्नुहुँदैन" भनेर सम्झाउँदा तिनीहरू झगडा गर्न रोके। कतिपय केटाहरू रक्सी पनि पिउँथे। त्यो देखेर रोक्न उसले सल्लाह दियो। "तिम्रो शरीरलाई यसले खराब गर्छ" उसले भन्यव। तिनीहरू रक्सी खान छोडे।

किर्गिस्तानमा उसले एक वर्ष स्वयंसेवक भएर काम गऱ्यो। त्यसको लागि ऊ खुशी छ। "मेरा विद्यार्थीहरूमा ठूलो परिवर्तन आएको मैले देखेको छु। फेरि अरू स्कूलहरूसँग प्रतिस्पर्धा गर्दा हामीले कहिल्यै पनि हारेनौं" प्रसन्न भएर जिससले भन्छन्।

-आन्ड्रयु मेकचेस्नी